

Bio sam još relativno mali, kad je doktor Jovko došao u Starčevo, ali je to sigurno bilo pre 1960. godine, jer mislim da me je lečio još pre mog polaska u osnovnu školu. Doktor Jovko, kako smo ga svi zvali, preklom je bio Bugarin, što se u njegovom govoru osetilo, ja mislim do kraja života. U Starčevo Se doselio kao familijarni čovek. Bio je oženjen, a gospođa je bila poreklom iz Pločice. Imali su već i odraslu ćerku. Doktorski stan je bio u sklopu ambulante, a to je bila ona kuća na uglu Pančevačkog puta i ulice Maršala Tita, koja je na žalost srušena, a koju su stariji ljudi još znali pod imenom Beležnikova kuća. Sama ordinacija bila je na uglu u jednoj velikoj sobi, sa dva velika prozora od kojih je jedan bio na strani prema drumu, a drugi je gledao na ulicu prema Štimčevoj kafani, dok je doktorski stan bio na suprotnoj strani kuće i imao je dva prozora do ulice tj. prema drumu i veliku ajnfor kapiju.

Doktor Jovko, bio je šef tima koji se brinuo o zdravlju Starčevaca.

Bio je relativno visok čovek, bar je tako meni izgledao, crn i mršav, autoritativnog izgleda, što mu je još više davalo na značaju i važnosti za jednu seosku sredinu. Starčevo je već tada imalo preko četiri hiljade stanovnika i mislim da je doktor Jovko to dobro, uz pomoć svog tima držao pod kontrolom. U to doba se nije naručivalo za preglede i nije se moglo pretpostaviti koliko će koji dan biti pacijenata, ali je doktor Jovko sve to pregledao na vreme i s voljom, te se sa svakim pacijentom stigao i razgovarati. Kako je zdravstvena zaštita u to doba bila relativno slabo razvijena, doktor Jovko je stvarno morao sam lečiti svoje pacijente, a samo u slučajevima kada samostalno nije mogao pomoći ili u nečem nije bio siguran, upućivao je ljude na dalje preglede ili u bolnicu. Kako je iz godine u godinu broj stanovnika Starčeva rastao, tako se povećavao i broj dece, pa tako i školske dece, pa stim u vezi, doktor Jovko je organizirao i redovne godišnje preglede školaraca, kao i njihovo redovito obavezno vakcinisanje protiv zaraznih bolesti. Takođe je bio na usluzi i ostalim timovima iz Očne bolnice koji su redovno dolazili u kontrolu zdravlja očiju školske dece. Doktor Jovko, bio je porodični čovek. U slobodno vreme moglo ga se videti u neobaveznoj šetnji sa svojom gospođom, a kada je shvatio da je toliko zavoleo Starčevo i Starčevce, te kupio plac na Pančevačkom putu, kod Poljakovih, voleo je slobodno vreme da posveti voćkama i lozi koje je s pažnjom uzgajao.

Pre izgradnje kuće na kupljenom placu, još dok su stanovali u doktorskom stanu, doktor Jovko je kupio i novi automobil. Nije to bio prvi auto u Starčevu, jer su fiće već imali neki učitelji. No, ovo nije bio fića, već folksvagenova "buba", što bi se moglo reći da je to bila viša klasa i, da tako kažemo, statusni simbol.

Mislim da u to vreme nije bilo još napravljen novi drum s kockom, nego je bio put samo od tucanika, tako da se doktor Jovko nije baš previše vozio, a auto je čuvao u ajnforu koji je služio kao garaža. Auto nije mogao ni da koristi kad bi išao po potrebi nekom od pacijenata, jer Starčevo, osim druma nije imalo rešenu putnu mrežu, jer kad si sišao s druma, odmah bi zapao u neko blato, a i kad je bilo suvo, bili su takvi vagaši da luksuzni auto nije nikud mogao. Ne sećam se da je doktor Jovko ikada vozio i bicikl, pa kad je trebalo ići u obilazak nekog pacijenta, mislim da se po doktora Jovka išlo konjskom zapregom. Ili je doktortu obavio pešice. Približavanjem penziji, završili su kuću na placu, te su se na kraju u novu kuću i preselili. Negde pri kraju karijere, doktor Jovku se i zdravstveno stanje pogoršalo. Počeli su problemi sa srcem i krvotokom, kao i kod većine ljudi. U to vreme je i izgrađena nova ambulanta, a doktor Jovko prepustio je vođenje ambulante novom timu, a on se zbog narušenog zdravlja definitivno povukao u penziju, ali nije napustio Starčevo. Mislim da ga se možda još može sresti u mislima u neobaveznoj šetnji rukom pod ruku sa svojom gospođom.